

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200785
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5619200785.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobcov v 1. rade R. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 2. rade O. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 3. rade J. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 4. rade R. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 5. rade Š. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 6. rade D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 7. rade F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 8. rade F. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XXX, v 9. rade F. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. I. XXXX/X, I. a v 10. rade E. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. Ľ. XX, žalobcovia zastúpení JUDr. Ľubošom Rackom, PhD., advokátom so sídlom Štúrova 19, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému Y. Ľ., V. XX. XX. XXXX, B. P. Y. Ľ. XXX, zastúpenému Mgr. Ivetou Žerabákovou, advokátkou so sídlom A. Bernoláka 1419/10, Ružomberok, v konaní o zriadení vecného bremena, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou 15. 03. 2019 sa žalobcovia domáhali zriadenia bezplatného vecného bremena spočívajúceho v práve prejazdu motorovými vozidlami projektovanými a konštruovanými na prepravu tovaru s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3 500 kg, ďalej motorovými vozidlami projektovanými a konštruovanými na prepravu tovaru s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou vyššou ako 3 500 kg ale neprevyšujúcou 12 000 kg, ako aj všetkými vozidlami záchranných zložiek, v rozsahu vyznačenou červenou čiarou v geometrickom pláne č. 36639729-043/19 vyhotoviteľa SAJ, so sídlom Židlovo 3, Brezno, zo dňa 13. 02. 2019, overeného Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom dňa 27. 02. 2019, pod číslom G1-157/2019, cez pozemok parcely registra KN-C č. 1359, záhrada o výmere 895 m² a pozemok parcely registra KN-C č. 1357, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Partizánska Ľupča, obec Partizánska Ľupča, okres Liptovský Mikuláš v prospech vlastníkov pozemku (žalobkyne F. D., F. Y.S. a E. Y.) parcely registra KN-C č. 1337/3, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. Ľ., v prospech vlastníkov pozemku (žalobcovia D. B. a F. B.) parcely registra KN-C č. 1337/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. Ľ., v prospech vlastníkov pozemku (žalobcovia R. P. a O. P.) parcely registra KN-C č. 1336, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. Ľ., v prospech vlastníkov pozemku (žalobcovia J. A., R. A. a Š. A.) parcely registra KN-C č. 1318, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 363 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. Ľ. a v prospech vlastníkov pozemku (pôvodná žalobkyňa J. X.) parcely registra KN-C č. 1317, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 307 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. Ľ.. Žalobu odôvodnili tým, že k rodinným domom a pozemkom

na nich postavených vedú dve prístupové cesty a to cez pozemok parcely registra KN-C č. 1296, ktorého výlučným vlastníkom je obec Partizánska Ľupča a cez pozemok parcely registra KN-C č. 1359, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Žalovaný uvedený pozemok nadobudol na základe kúpnej zmluvy od Slovenského pozemkového fondu. Pozemok parcely registra KN-C č. 1296 je však príliš úzky a prístup cez neho je možný len pešo a osobnými motorovými vozidlami. V nevyhnutných prípadoch je prístup k pozemkom žalobcov väčšími nákladnými vozidlami, sanitkami a požiarnymi vozidlami možný len cez pozemok žalovaného, tak ako to bolo aj v rámci ústnej dohody ešte v čase, keď bol pozemok vo vlastníctve Slovenského pozemkového fondu, medzi všetkými vlastníckymi rodinnými domov v radovej zástavbe zaužívané a rešpektované. Žalovaný ešte pred nadobudnutím predmetného pozemku neustále znemožňoval rôznymi prekážkami prístup k rodinným domom žalobcov cez tento pozemok, hoci sám nebol jeho vlastníkom, v dôsledku čoho na obci prebiehali viaceré jednania ohľadne užívania pozemku. Už v roku 2016 žalovaný podal žiadosť o odkúpenie pozemku. K jeho zámeru obec na základe žiadosti Slovenského pozemkového fondu zvolala zasadnutie stavebnej komisie, výsledkom ktorej bolo stanovisko, ktorým bolo navrhnuté, aby Slovenský pozemkový fond odpredal tú časť parcely, ktorá bude slúžiť ako prístupová cesta, všetkým vlastníkom rodinných domov v radovej zástavbe. Následne aj obecné zastupiteľstvo prijalo dňa 15. 04. 2016 uznesenie, ktorým nesúhlasilo s predajom pozemku parcely registra KN-C č. 1359 výlučne žalovanému a odporučilo Slovenskému pozemkovému fondu predaj pozemok všetkým vlastníkom rodinných domov v radovej zástavbe. Na základe uvedeného zrejme v tom čase Slovenský pozemkový fond zamietol žiadosť žalovaného na odkúpenie pozemku. Následne žalobcovia podali na Slovenský pozemkový fond žiadosť o odkúpenie pozemku, ku ktorej predložili aj stanovisko obce zo dňa 24. 07. 2017, v ktorom sa uvádza, že pozemok slúži ako prístupová cesta k rodinným domom žalobcov. Slovenský pozemkový fond žiadosť zamietol s tým, že nenaplnili podmienky na predaj pozemku. O skutočnosti, že žalovaný je vlastníkom pozemku, sa dozvedeli žalobcovia na základe jeho oznámenia, v ktorom ich požiadal, aby viacej nevyužívali pozemok na prístup k rodinným pozemkom a aby sa zdržali akéhokoľvek konania, ktoré bude obmedzovať, resp. zneužívať jeho vlastnícke právo. Následne žalobcovia doručili Slovenskému pozemkovému fondu sťažnosť, ktorú fond vyhodnotil ako neopodstatnenú a odporučil sa obrátiť na súd. Nakoľko žalobcovia nemajú zabezpečený prístup k svojim rodinným domom v rozsahu uvedenom v petite, žiadali o zriadenie vecného bremena a to bezodplatne, nakoľko prejazd budú vykonávať len v nevyhnutnej miere.

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Okrem toho, že nie sú dané zákonné predpoklady pre zriadenie vecného bremena, žalobcovia majú zabezpečený prístup cez pozemok parcely registra KN-C č. 1296 priamo z obecnej komunikácie. Nesúhlasil, aby jeho záhrada menila charakter spôsobu jej využitia, bolo by to aj v rozpore s rozhodnutím Krajského pamiatkového úradu v Žiline. Na pohodlnejší prístup žalobcov taktiež nemožno prihliadnuť. Zákon zároveň nepripúšťa žalobu o zriadenie vecného bremena v prospech vlastníka pozemku. Podľa žalovaného je zrejme, že tak ako žalobcovia požadujú prejazd motorovými vozidlami, nie je to z technického hľadiska možné, lebo nákladné vozidlo by vždy zasiahlo do pozemkov žalovaného aj mimo vyznačeného vecného bremena. Žalobcovia žiadajú o zriadenie vecného bremena, ktoré je neurčité a vo vzájomných rozporoch. Zároveň nie je možné podľa platnej právnej úpravy zriaďovať vecné bremeno bez náhrady. Rovnako zákon nepripúšťa zriaďovať vecné bremeno práva prejazdu k príslušnému pozemku na ťarchu žalovaného a v prospech žalobcov ako vlastníkom pozemkov. Žalovaný poukázal na nezrovnalosť v geometrickom pláne, podľa ktorého by mal byť oprávnený z vecného bremena zároveň aj povinným z vecného bremena, čo sa vzájomne vylučuje. Nakoľko majú žalobcovia zabezpečený prístup po pozemku parcely registra KN-C č. 1296, žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

3. Žalobcovia v replike (č. I. 600) uviedli, že v roku 1985 prebehla výstavba radovej zástavby šiestich rodinných domov a keďže sa autami a mechanizmami nedalo dostať k zadným častiam rodinných domov, uzatvorila sa medzi vtedajšími vlastníckymi domov dohoda a to aj s právnym predchodcom žalovaného. Takto vznikla okružná spevnená komunikácia, ktorú všetci využívali približne 30 rokov. Komunikáciu využíval aj dlhé roky žalovaný, čo mu žalobcovia podľa dohody umožnili. Pokiaľ ide o vyjadrenia Krajského pamiatkového úradu, tieto sú irelevantné a žalobcovia majú za to, že úrad bol uvedený do omylu, keďže žalovaný tvrdil, že ide o výstavbu novej komunikácie. Žalobcovia sa nedomáhajú výstavby novej komunikácie, len prejazdu po už existujúcej spevnenej okružnej komunikácii, s ktorou Krajský pamiatkový ústav nemôže mať problém, nakoľko vznikla v roku 1985 a parcely prešli pod správu úradu až v roku 2010. Zároveň majú žalobcovia medzi sebou spísanú dohodu o budúcej dohode o zriadení vecného bremena, kde sa zaviazali každý strieť prejazd cez svoj pozemok k ostatným stavbám domov radovej zástavby.

4. Žalovaný v duplike spochybnil existenciu dohody vlastníkov rodinných domov, nakoľko pozemok parcely registra KN-C č. 1359 nadobudol od tretej osoby a nie od blízkej osoby a žiadna dohoda o užívaní pozemku so štátom nebola uzatvorená. Predmetný pozemok nikdy nebol využívaný ako komunikácia a obrubníky pri ceste sú prispôsobené na vjazd na pozemok záhrady a nie na iné pozemky. Pozemok je v pamiatkovej zóne a má charakter záhrady. Opätovne poukázal na záver Krajského pamiatkového úradu, že pozemok parcely registra KN-C č. 1359 je vedený ako záhrada a tento charakter druhu pozemku nie je možné meniť.

5. Žalobca R. P. vypovedal, že býva v strede radovej zástavby a za domov má hospodársku budovu a teda sa mu tam neotočí žiadne vozidlo. Ak by si za domov vysypal nejaký materiál, tak by odstavil ostatných susedov. Keď sa tam v roku 2008 priženil a dozvedel sa o dohode, túto akceptoval. So žalovaným sa viedla komunikácia, avšak len do momentu, ako tú nehnuteľnosť kúpil.

6. Žalobkyňa E. Y. uviedla, že kúria tuhým palivom a teraz ho musia nosiť osobným autom dozadu. Rovnako aj s kosačkou chodia cez dom, aby nemuseli obchádzať všetky domy. Keďže sú priamym susedom žalovaného, ich situácia je najhoršia.

7. Žalobca Š. A. tvrdil, že cesta tam bola vždy, viac menej ju využíval hlavne žalovaný. Nemá potrebu sa otáčať na pozemku žalovaného, len potrebuje plynule cez pozemok prejsť. Ich rodičia, keď to stavali, sa dohodli a tejto dohody bol účastný aj otec žalovaného. Tridsaťjeden rokov s tým nebol problém. Potvrdil, že je prístup aj z druhej strany, avšak je to do pravého uhla, väčšie auto, napríklad s hydraulickou rukou, sa tam nedostane. Zároveň potvrdil aj to, že si doviezol drevo, avšak Aviou, aby sa tam dostala. Za domom má pozemok, na ktorom by sa mohol vykrútiť, ale ostatní takú možnosť nemajú.

8. Žalovaný vypovedal, že po pozemku sa chodilo, avšak neprávom. Ide o záhradu a nie o komunikáciu, odkúpil ju za nemalé peniaze a má v úmysle tam vybudovať prístrešok na auto. Pokiaľ by mu to nebolo umožnené, zasiahlo by sa tým do jeho ústavných práv. Žalovaného nezaujímá, že ostatní nemajú zabezpečený prístup ako on, z garáže do pivnice, a ani to nie je jeho problém. Taktiež nemôže byť postihovaný za to, že na ulici stojí veľa áut. Poukázal na to, že žalobca A. si cez parcelu KN-C č. 1296 doviezol asi 15 metrov dreva, tá parcela je široká 7 metrov, pričom v najužšom bode má šírku 6,5 metra. Svoj pozemok si plánuje oplotiť, aby mu tam nechodili cudzie osoby a rovnako z dôvodu, aby mohol vypustiť psa. Pozemok nadobudol z dôvodu, aby mal súkromie.

9. Svedok E. D., poslanec obecného zastupiteľstva, vypovedal, že prístup tam bol vždy a bolo to tak aj plánované pri výstavbe, že vlastníci budú mať zabezpečený prístup z obidvoch strán. Potvrdil, že obec nemala v pláne pozemok parcely registra KN-C č. 1359 nadobudnúť do vlastníctva. Na rokovaní na obecnom úrade bola navrhovaná len jedna možnosť, a to, aby predmetnú parcelu nadobudli všetci vlastníci v radovej zástavbe rovným dielom.

10. Svedkyňa S. R., suseda strán sporu, vypovedala, že cesta dookola tam bola vždy. Nast'ahovala sa tam v roku 1984 a vždy bola medzi vlastníkmi dohoda o užívaní tej prístupovej cesty. Kedysi mali vlastníci popolnice za rodinnými domami a obec zabezpečovala vyvážanie odpadu kuka vozidlom. V súčasnosti sa však už popolnice nachádzajú vpredu, je tomu asi tak tri roky. Asfaltový pás vzadu za rodinnými domami bol vybudovaný asi v roku 1985 - 1986. Keď chodili autá po parcele KN-C č. 1296, ktorá oddeľuje dom svedkyne od domu pôvodnej žalobkyne J. X., tak jej aj poškodili plot. Potvrdila, že táto parcela je prístupovou cestou a dá sa tam dostať aj autom. V súčasnosti, keď si tam niekto dá doviesť uhlie, prídu malé autá.

11. Svedok E. Y., sused strán sporu, vypovedal, že parcelu KN-C č. 1359 mala vo vlastníctve jeho bývala suseda, ktorá tam chcela postaviť dom. Keď jej to richtár nedovolil, predala ho štátnym majetkom. Následne ten pozemok využívali D., L. a O.. Keď náhle zomrel otec žalovaného a nast'ahoval sa tam žalovaný, chcel to kúpiť a vznikli problémy. Podľa svedka žiadna dohoda o prejazde nebola. Celá tá záhrada bola oplotená a plot sa zrušil v čase, keď sa začala stavať radová zástavba.

12. Výpisom z listu vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie Y. L. bolo preukázané, že žalovaný je výlučným vlastníkom pozemku parcely registra KN-C č. 1359, záhrady o výmere 895 m², ktorú

nadobudol Kúpnu zmluvou č. 01680/2018-PKZ-K40304/18.00, na základe ktorej bol povolený vklad do katastra dňa 23. 10. 2018.

13. Výpismi z listov vlastníctva mal súd preukázané, že žalobcovia sú vlastníkami rodinných domov v radovej výstavbe ako aj pozemkov nachádzajúcich sa za ich rodinnými domami. Uznesením zo dňa 13. 08. 2021, sp. zn. 11C/5/2019 súd konanie o nároku pôvodnej žalobkyne J. X. zastavil, nakoľko žalobkyňa v priebehu konania zomrela, pričom pred smrťou previedla rodinný dom na tretie osoby, ktoré nemali záujem zúčastniť sa konania na strane žalobcov.

14. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

15. Podľa § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

16. Podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak nie je vlastník stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

17. Po vykonanom dokazovaní, predovšetkým po výpovedi strán sporu a svedkov a obhliadke na mieste samom súd žalobu zamietol, nakoľko prístup k nehnuteľnostiam žalobcov možno zabezpečiť inak, a to po pozemku parcely registra KN-C č. 1296. Táto skutočnosť bola medzi stranami sporu nesporná, žalobcovia však uvedený prístup považovali za nevyhovujúci, predovšetkým z dôvodu, že na pozemkoch za ich rodinnými domami nie je možné sa otočiť a po príchode cez parcelu KN-C č. 1296 sa tak aj cez uvedenú parcelu dostať späť na obecnú komunikáciu. Vecné bremeno, ako formu obmedzenia vlastníckeho práva, možno zriadiť len v nevyhnutnom rozsahu, pričom pre rozhodnutie súdu nemôže mať vplyv tá skutočnosť, že je pre žalobcov nepochybne pohodlnejšie a výhodnejšie zriadiť vecné bremeno cez pozemok, ktorý nadobudol žalovaný. Podmienkou zriadenia vecného bremena je len to, že prístup k vlastnej nehnuteľnosti nie je možné zabezpečiť inak. Právo prejazdu zároveň nie je absolútne. To znamená, že vlastník nemusí mať zabezpečený prístup k nehnuteľnosti akýmkoľvek vozidlom, postačí zabezpečenie príjazdu primeraného vozidla. Inak povedané, ak si je vlastník rodinného domu v radovej zástavbe nútený zabezpečiť dovoz napríklad paliva, a má zabezpečený nevyhnutný prístup pre menšie nákladné vozidlo, nemožno spravodlivo od vlastníka susediaceho pozemku žiadať, aby strpel zásah do vlastníckeho práva v podobe zriadeného vecného bremena z toho dôvodu, že pre jeho suseda je výhodnejšie, ale aj ekonomickejšie, zabezpečiť si dovoz paliva naraz väčším nákladným vozidlom. Zároveň vzhľadom na charakter vlastníckeho práva, nie je možné obmedzovať vlastníka pozemku z dôvodu, aby bol zabezpečený prejazd nákladným vozidlom od úplnej blízkosti nehnuteľnosti iného vlastníka. Z výpovedí strán sporu ako aj svedkov, ktorí žijú v danej lokalite, ale aj z fotografií predložených do konania vyplýva, že žalobcovia majú zabezpečený prístup za ich rodinného domu po pozemku parcely registra KN-C č. 1296, ktorá je vo výlučnom vlastníctve obce Partizánska Ľupča a svojou povahou slúži ako prístupová cesta k nehnuteľnostiam strán sporu. Obhliadkou bolo zistené, že predmetný pozemok je široký 6,50 metra (č. l. 679) a je na neho zabezpečený prístup z obecnej komunikácie o šírke 4,25 metra. Šírka prístupovej cesty za rodinnými domami je od 5,3 metra po 5,50 metra. Z uvedených zistení je možné konštatovať aj bez potreby zabezpečenia odborného vyjadrenia, že týmto prístupom je zabezpečený príjazd menších nákladných vozidiel, čo nakoniec preukazujú aj fotografie predložené žalovaným (č. l. 562). Rovnako pre zriadenie vecného bremena nepostačuje len sama o sebe tá skutočnosť, že medzi stranami sporu, resp. ich právnyimi predchodcami išlo o dlhodobu užívaný stav na základe ústnej dohody. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaný tým, že nadobudol do výlučného vlastníctva pozemok parcely registra KN-C č. 1359, neznemožnil žalobcom prístup k ich nehnuteľnostiam v požadovanom rozsahu, „len“ im ho sťažil, avšak nie spôsobom, ktorý by odôvodňoval zriadenie vecného bremena. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ ide o stanovisko pamiatkového úradu, toto je pre rozhodnutie absolútne irelevantné, nakoľko prípadným zriadením vecného bremena by nedošlo k výstavbe ani k zriadeniu žiadnej komunikácie v pamiatkovej

zóny. Rovnako na doplnenie súd uvádza, že podaním zo dňa 23. 08. 2019 došlo len k spresneniu žaloby a nemožno hovoriť o jeho zmene, v nadväznosti na čo súd o pripustení zmeny žaloby nerozhodoval.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vzhľadom na zistený skutkový stav rozhodol v súlade s ustanovením § 257 C. s. p. tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu, nepriznal náhradu trov konania, lebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Tieto súd vidí v povahe sporu a v postupe žalovaného, ktorý napriek tomu, že vedel o výhradách nielen vlastníkov nehnuteľností, ale aj obce k nadobudnutiu nehnuteľnosti, ktorá bola jednou z prístupových ciest, bez akejkoľvek snahy o dohodu narušil niekoľko desiatok rokov trvajúci stav, čím nepochybne prispel nielen k vzniku sporu, ale aj ku susedským sporom, ktoré budú len narastať, vzhľadom na rozvrátené vzťahy, ktoré sa prejavili aj na obhliadke nehnuteľnosti. O dohodu sa nepokúsil ani potom, ako Slovenský pozemkový fond zamietol jeho prvú žiadosť o odpredaj predmetnej záhrady, naopak, opätovne žiadosť podal a fond z pozoruhodných dôvodov už jeho žiadosti vyhovel, aj keď mal nesporne vedomosť o tom, že cez pozemok ide prístupová cesta slúžiaca potrebám vlastníkov v radovej zástavbe. Podľa názoru súdu bola možná dohoda, podľa ktorej by žalovaný umožnil každému susedovi prejazd väčšieho nákladného vozidla napríklad maximálne raz do roka, čím by určite nedošlo k neoprávnenému zásahu do vlastníctva, ale ani do súkromia žalovaného. Takouto prípadnou dohodou by zároveň nebol žalovaný ukrátený ani o možnosť výstavby prístrešku pre automobil, nakoľko tento je možné vybudovať vzhľadom na veľkosť záhrady v blízkosti jeho rodinného domu tak, aby bola zabezpečený aj výnimočný prejazd nákladným motorovým vozidlom. Žalovaný však uprednostnil potrebu súkromia, ktoré v radovej zástavbe nikdy nemôže byť absolútne, pred primeranými susedskými vzťahmi. Z uvedených dôvodov súd považuje za spravodlivé také rozhodnutie o náhrade trov konania, ktoré bude prakticky znamenať to, že každá zo strán si bude znášať trovy tohto konania sama.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.